Z tvojich striech - Pengagi

```
    D
*: Máš dlaň, čo hladí, keď bolí,
     G
   prázdne sú po známych stoly,
      A
   z cigariet razí pach tiel,
    D
   na čas som zas odišiel.
      D
1. V to ráno padol nám dážď,
    G
   na slová vzala si plášť,
     A
   práve som spočítal dlh,
     D
   prenikol k očiam ti lúč,
     G                D G D A
   studený, hrdzavý klúč.
2. Sem sa už nehodí smiech,
   biela si, chladná jak sneh,
   zdobí ma písmeno zet,
   z drobností staviam si svet,
   iný mi chceš vymyslieť.
3. Uzdu a sedlo mi dáš,
   viem to a vymením stráž,
   cvalom ťa ponesiem späť,
   raz vpravo, raz vlavo hneď,
   niet tu čo závidieť.
4. Ráno si posledná z dám,
   zdobí ma telo a klam
   a v tvojom tele je hriech,
   kolkýkrát už vravím "nech!",
   z tvojich striech topí sa sneh.
```